

[Drachmann.]

Konvention, naar man analyserer den i dens Enkeltheder og dens Ingredienser! Thi hvis Konventionen virkelig skal have en Mening og være Værnet mod Toldsatserne ude fra og Begyndelsen til en Situation og en Politik, hvor man sætter Ryg mod Ryg, ja, da er dens Aand Præference, da er det en Spire til Præference, plantet af Mestbegunstigelsesprincippets mest troende Disciple, da er dens Tendens en Brod mod Genève, stukket ud af Folkeforbundets mest troende Forkæmpere.

Og jeg siger: hvilken Tragedie! De Stater, der mest betyder deres Tro til den alt omfattende, alt omsluttende Mestbegunstigelse, drives, saa snart de blot vil røre paa sig i mindste Maade i Retning af det svageste Forsøg paa gennem en vis fælles Samvirken at hævde deres Interesser og Rettigheder, mirabile dictu, til Præference. Og de, som sværger til Passivitet som det eneste handelspolitiske Ideal — og af dem er der jo mange i dette Land og i denne Sal — drives mod en fælles aktiv Handelspolitik, selv om den altsaa kun kan læses mellem Linierne.

Kan vi egentlig fra konservativ Side forlange mere? Jo, vi kunde jo sige, at vi kunde forlange, at det baade var bedre og mere tydeligt udtrykt. Men i øvrigt forstaar jeg ikke det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, eller jeg forstaar, at han ikke forstaar noget af, hvad der behandles i Dag, naar han kan vente, at vi vilde gaa imod dette. Det er den konservative Linie, man er gaaet ind paa, og vi hilser dette med den graduerede Glæde, som Situationen opfordrer til, med Henblik paa, at vi selvfølgelig kunde nære Ønsker om en tydeligere og klarere Affattelse af Aand og Bogstav.

Men alene det, som indeholdes i Konventionen, alene det, som er sagt, giver et Fingerpeg. Vi haaber, det maa blive fulgt, og vi selv vil med Glæde følge det. Vi staar altsaa, enten man ønsker at anerkende det eller ikke, i Virkeligheden foran Dannelsen, en meget forsigtig Dannelse, men dog Starten af en nordisk-hollandsk-belgisk Blok. Thi andet er jo denne Konvention ikke. Den kan ikke betyde andet end en Blokdannelse. Ministeren kalder det for en Grupperdannelse, men en Blok er og bliver det, et taktisk Træk, et taktisk Modtræk, det er et Skridt frem ud af den Ubevægelighed, som altid var vor Handelspolitiks Særkende, bort fra den modstandslose Finden sig i alt, som hidtil var Idealet i dansk Handelspolitik.

Men naar vi saaledes staar overfor en Blok, rejser det Spørgsmaal sig selvfølgelig,

om det er den rette Blok, den rette Gruppe, vi er kommet i. Jeg vil have Lov til at sige, at det er noget af en Tilsnigelse at sige, at de paagældende Lande har fælles Politik og fælles økonomisk Optræden.

Sverige og Norge er nærmest højprotektionistiske Lande. Jeg kunde blot ønske, at vi havde disse Landes Toldsatser. Saa behøvede vi ikke at søge hverken til Genève eller til Oslo for at klare Vanskelighederne. Og Sverige har tillige foruden et overmaade vel udviklet Toldsystem, som sikrer dette Land en Rigdom, vi kun kan misunde det, ikke mindst i Øjeblikket, tillige forstaaet at føre en Traktatpolitik, som er saare aktuel for os, idet Begyndelsen til det Kontingentsystem, der har generet os i de senere Aar, netop blev gjort gennem Traktaten mellem Tyskland og Sverige, saa jeg maa nok sige, at Paralleliseringen mellem Danmarks Handelspolitik paa den ene Side og Norges og Sveriges Handelspolitik paa den anden Side er noget dristig. Om Holland og Belgien gælder det, at disse Lande ligger ganske udenfor vor økonomiske Sfære. Hermed skal ikke være sagt, at jeg ikke erkender, at det er rigtigt og formaalstjenligt at drage dem med ind i dette taktiske Arbejde i Genève. Dette er ikke sagt med de Betragtninger, jeg her har anført.

For at ikke Holland skal staa som det rene Frihandelsparadis paa Jorden, vil jeg minde om, at Holland for faa Uger siden har gennemført en ganske overordentlig aggressiv og stærk Toldforhøjelse for hele sit Kolonionraade, nemlig Hollandsk Indien, nemlig med Toldsatser paa 15 pCt. af Værdien, saa umiddelbar Frihandelsfanatisme drives der ikke i Holland paa de Omraader, hvor man har Brug for det modsatte.

Vi kan kun erkende, at det er et opportunt Selskab, vi er kommet i med saa dygtige og saa kulturelle Faktorer, som det blev nævnt fra anden Side for lidt siden. Jeg tilstaar aabent, at naar Talen er om de forskellige Lande, vi saaledes er kommet i Blok med eller er grupperet sammen med, lægger vi fra konservativ Side Hovedvægten paa den nordiske Entente, som er Kernen i Sammenslutningen; og paa alt, hvad der kan fremme en nordisk fælles Politik, selvfølgelig med fuld Bevægelsesfrihed for hver enkelt Part, er vi fra konservativ Side, som alle vil vide det, altid villige til at gaa ind.

Tiden, som den er, og som den staar truende for os i en Verden, der synes at blive mere og mere barsk, jo blidere To-